

2. subsidiair, door te weigeren het beginsel van de bescherming van de vertrouwelijkheid van de communicatie tussen advocaat en cliënt te herinterpreteren in het licht van de belangrijke ontwikkelingen op juridisch gebied, de algemene beginselen van bescherming van de rechten van de verdediging en van rechtszekerheid heeft geschonden (deel C), en
3. meer subsidiair, artikel 5 EG (beginsel dat bevoegdheid moet zijn verleend) en het beginsel van de autonomie van de nationale procedure heeft geschonden (deel D).

⁽¹⁾ Zaak 155/79, Jurispr. 1982, blz. 1575.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 11 december 2007 — Commune de Sausheim/Pierre Azelvandre

(Zaak C-552/07)

(2008/C 37/29)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Commune de Sausheim

Verwerende partij: Pierre Azelvandre

Prejudiciële vragen

- 1) Moet „de plaats van introductie van genetisch gemodificeerde organismen”, die krachtens artikel 19 van richtlijn 90/220/EEG van de Raad van 23 april 1990 inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu ⁽¹⁾, niet als vertrouwelijk kan worden beschouwd, aldus worden uitgelegd dat hiermee wordt bedoeld het kadastrale perceel dan wel een ruimer geografisch gebied dat overeenkomt met ofwel de gemeente op het grondgebied waarvan de introductie plaatsvindt, ofwel een nog ruimer geografisch gebied (kanton, departement)?
- 2) Wanneer „de plaats van introductie van genetisch gemodificeerde organismen” moet worden opgevat als het kadastrale perceel, kan dan op basis van artikel 95 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap (thans Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap) of richtlijn 2003/4/EG ⁽²⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie of een algemeen beginsel van gemeenschapsrecht, een voorbehoud verband houdend met de bescherming van de openbare orde of van andere wettelijk beschermde belangen worden aangevoerd tegen de medede-

ling van de kadastrale gegevens van de plaats van de introductie?

⁽¹⁾ PB L 117, blz. 15.

⁽²⁾ Richtlijn 2003/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie en tot intrekking van richtlijn 90/313/EEG van de Raad (PB L 41, blz. 26).

Beroep ingesteld op 13 december 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Franse Republiek

(Zaak C-556/07)

(2008/C 37/30)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: M. Nolin en M. van Heezik, gemachtigden)

Verwerende partij: Franse Republiek

Conclusies

- vast te stellen dat de Franse Republiek, door onvoldoende controles en inspecties te verrichten en onvoldoende toezicht te houden op de uitoefening van de visserij, met name op de naleving van het verbod op het gebruik van drijfnetten voor de vangst van bepaalde soorten, en er niet op toe te zien dat passende maatregelen worden getroffen tegen de personen die verantwoordelijk zijn voor inbreuken op de communautaire regeling inzake het gebruik van drijfnetten, de krachtens de artikelen 2 en 31, leden 1 en 2, van verordening nr. 2847/1993 ⁽¹⁾ en de artikelen 23, leden 1 en 2, 24 en 25, leden 1 en 2, van verordening nr. 2371/2002 ⁽²⁾ op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Franse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie verwijt verweerster de communautaire visserijregeling verkeerd toe te passen. Om te beginnen beschouwen de Franse autoriteiten de thonaille niet als een drijfnet, hoewel zij gelet op de technische kenmerken ervan wel degelijk een dergelijk, door de communautaire regelgeving verboden net is. Het feit dat de thonaille door middel van een drijfkanker kan worden gestabiliseerd, is in dit verband irrelevant, aangezien deze stabilisatie niet impliceert dat de thonaille niet met de zeestromingen of de wind kan meedrijven, maar enkel dat drijvers en zinkers het net vasthouden om de doeltreffendheid ervan te optimaliseren en te vermijden dat het horizontaal onder het wateroppervlak komt te liggen.